

1. McAuley A., Stewart B., Siemens G. the MOOC Model for Digital Practice.
2. http://en.wikipedia.org/wiki/Massive_open_online_course
3. <http://change.mooc.ca>

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА ЯК ШЛЯХ ДО САМОРОЗВИТКУ

Фоменко Т.М., Карцева Н.В. (Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»)

Динамічний розвиток світової спільноти, запровадження новітніх технологій у багатьох сферах людського життя вимагає від студента постійного засвоєння та вдосконалення знань, належного інтелектуального розвитку, комунікативних здібностей, самостійного та творчого підходу до прийняття рішень. Однією з найактуальніших проблем сучасної методики навчання іноземних мов є орієнтація всього навчального процесу на активну самостійну роботу студентів, створення умов для їхнього саморозвитку, забезпечення відповідного освітнього середовища для формування їхньої особистісної активності. Така активність у навчанні не належить до природжених якостей особистості. Вона формується в процесі пізнавальної діяльності й характеризується прагненням до пізнання, розумовою напругою й проявом морально-вольових якостей студентів.

Самостійна робота студента - це самостійна діяльність-учіння студента, яку науково-педагогічний працівник планує разом зі студентом, але виконує її студент за завданнями та під методичним керівництвом і контролем науково-педагогічного працівника без його прямої участі.

Самостійній роботі студентів у процесі оволодіння іноземною мовою присвятили свої дослідження Н.С.Журавська, С.Г.Заскалета, Л.В.Онучак, М.А.Алієва, Т.М.Гусак, А.С.Кузьміна, Л.О.Лужних та ін.

Самостійна робота студента — основний засіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Згідно з Положенням "Про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах", самостійна робота студента є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних завдань. Доведено, що тільки ті знання, які студент здобув самостійно, завдяки власному досвіду, думці і дії, будуть насправді міцні.

Проблема організації самостійної роботи при вивченні іноземної мови до цього часу розглядалася фрагментарно і розв'язана недостатньо. На даному етапі розвитку вищої школи постає питання про необхідність активізації самостійної роботи студентів.

На сьогодні самостійна робота студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання організована не належним чином через те, що немає чіткого визначення обсягів та видів навчальних завдань для самостійної роботи та єдиних критеріїв їх оцінювання. Внаслідок цього переважає невисока результативність та недостатність інтересу до завдань для самостійного опрацювання.

Для активізації самостійної роботи з будь-якої дисципліни важливе значення має мотивація. Серед критеріїв наявності інтересу до самостійної роботи основними вважаються: бажання більше знати зі свого фаху; позитивне ставлення до навчального матеріалу (зацікавленість в одержанні додаткової інформації) та до навчально-пізнавальної діяльності; інтелектуальна активність; прагнення до самоосвіти.

Самостійна робота може вестися як в аудиторії, так і в позааудиторній роботі. Існують такі форми самостійної роботи при вивченні іноземної мови: аудиторні під керівництвом викладача (на лабораторних заняттях); позааудиторні з викладачем (консультації, підготовка до аудиторних занять); позааудиторні без викладача (виконання домашніх вправ, лабораторних робіт, вивчення теорії, читання іноземної літератури і т.п.). З точки зору навчального процесу під самостійною роботою розуміють ті види завдань,

які засвоюються студентами в позааудиторний час. Можна виділити такі види самостійної роботи як обов'язкова (проводиться в процесі підготовки до поточних аудиторних занять) і допоміжна (проводиться за спеціальним навчальним планом), яка спрямована на поглиблення та закріплення знань студента, розвиток аналітичних умінь з проблем дисципліни.

ТЕСТИРОВАНИЕ В ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ

Фомина С.Ф. (Национальный университет «Юридическая академия Украины имени Ярослава Мудрого»)

Применение тестов - это один из способов повышения эффективности учебного процесса. Так, тест позволяет проверить одновременно всех учащихся группы; выполнение теста занимает немного времени, что делает возможным его проведение на любом занятии; при выполнении теста все учащиеся поставлены в равные условия – они работают в одно и то же время с одинаковым по объему и сложности материалом и записывают выполнение символами (напр.: 1 А, 2 С, 3 В и т.д. или +,– и др.); тест дает возможность включать большой объем материала и контролировать как его усвоение так и наличие отдельных умений пользования им.

Американские тестологи различают объективные и субъективные тесты. В объективных тестах определение правильности ответа осуществляется механически, по заготовленному ключу, в субъективных оно основывается на мнении проверяющих. К объективным относятся тесты со следующими заданиями: выбрать ответ из ряда предложенных (multiple-choice technique), объединить по какому-либо признаку предложенные языковые единицы – слова, предложения и др.(matching technique), определить факт наличия какого-либо признака у предложенных языковых или речевых элементов (true/false technique), восстановить целое из его частей, предложенных в произвольном порядке (slashed technique).